

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.31/2022/11.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. január 13. napján megtartott fellebbviteli nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2022. március 10. napján kihirdetett Kb.I.123/2021/20. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlott korrupciós bűncselekményét a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadása büntettének minősíti.

Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondja ki a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett vesztegetés elfogadása büntettében.

Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondja ki a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében is.

Terhelt1 I. rendű vádlott büntetését 1 (egy) év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1 000 (ezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén Terhelt1 I. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

Terhelt1 I. rendű vádlott tekintetében a halmazati büntetésre történő utalást mellőzi.

Terhelt2 II. rendű vádlottat 250 (kettőszázötven) napi tétel, napi tételenként 1 000 (ezer) forint pénzbüntetésre ítéli. A 250 000 (kettőszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel helyébe 1 (egy) napi fogházbüntetés lép.

Ellenben Terhelt1 I. rendű vádlottat az ellene a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás vétsége miatt emelt vád alól felmenti.

A Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó, polgári jogi igény címén 69 723 (hatvankilencezer-hétszázhuszonhárom) forint megfizetésére és az eljárási illeték megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést mellőzi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült 11 246 (tizenegyezer-kettőszáznegyvenhat) forint bűnügyi költség megfizetésére Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottat kötelezi egyetemlegesen.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

Terhelt1 I. rendű vádlottat és Terhelt2 II. rendű vádlottat egyetemlegesen kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 21 675 (huszonegyezer-hatszázhetvenöt) forint megtérítésére.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2022. március 10. napján kihirdetett Kb.I.123/2021/20. számú ítéletével Terhelt1 I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás vétségében és a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző vesztegetés elfogadásának büntetésében, ezért – halmazati büntetésül – 300 napi tétel, napi tételenként 1000 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Az I. rendű vádlott vonatkozásában 400.000 forint erejéig vagyonek kobzást rendelt el. Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a)

pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás vétségében, ezért 2 évre próbára bocsátotta. A III. rendű vádlott vonatkozásában 196.977 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Az I. és III. rendű vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 11.246 forint bünygyi költség megfizetésére. Egyetemlegesen kötelezte az I. és III. rendű vádlottakat, hogy az ítélet közlésétől számított 15 napon belül fizessenek meg a sértett1 magánfél részére 69.723 forint kártérítést, valamint Terhelt1 I. rendű vádlottat ezen összeg után 15.000 forint eljárásí illeték megfizetésére, melyből a III. rendű vádlott 1500 forint erejéig egyetemleges fizetésre kötelezett. Ellenben Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütközö és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól felmentette.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindhárom vádlott terhére, az I. rendű vádlott esetében a minősítés megváltoztatása, a büntetés súlyosítása, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében, a II. rendű vádlott esetében bűnösség megállapítása és pénzbüntetés kiszabása, míg a III. rendű vádlott esetében súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása érdekében. Az I. rendű vádlott felmentés érdekében fellebbezett. Az I. rendű vádlott védője a tényállás és bűnösség téves megállapítása miatt, elsödlegetesen bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében fellebbezett. A II. rendű vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A III. rendű vádlott szintén tudomásulvételt jelentett be.

[3] A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy a II. tényállási pont vonatkozásában a bíróság ítéletében ugyan bűnösnek mondta ki az I. rendű vádlottat vesztegetés elfogadásának büntetésében, de nem látta megalapozottnak a (2) bekezdés szerinti kötelességzegéssel történő elkövetést. Hivatkozása szerint az ítélet tényállása rögzíti az I. rendű vádlott munkaköri leírásban foglalt kötelmei, a 2/B/a. pont alapján hatásköre kiterjedt a kiképzési bázis adminisztrációs tevékenységének irányítására és felügyeletére, illetve arra, hogy folytasson a napi tevékenységével összefüggő feladatokat, az észlelt hiányosságokat küszöbölje ki, ha saját hatáskörben nem lehetséges jelentse azt a közvetlen előljárónak. A bíróság az ítélet [26] bekezdésében rögzítette, hogy a vádlottnak munkaköri leírásból megállapítható, hogy a tényállásban rögzített kötelezettségei voltak, azonban sem vagyonkezelési, sem ellenőrzési kötelme a gyakorlóterek használata, hasznosítása vonatkozásában nem volt. Az ügyészi álláspont szerint ez a következtetés ellentétben áll a II. tényállásban rögzítettekkel. Erre figyelemmel indítványozta, hogy az I. rendű vádlott vonatkozásában az ítéltábla katonai tanácsa az ítéletet változtassa meg, mondja ki bűnösnek a Btk. 291. § (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kötelességzegéssel elkövetett vesztegetés elfogadása büntette elkövetésében és a pénzbüntetés helyett végrehajtásában felfüggesztett, határozott idejű szabadságvesztésre ítélje.

[4] Kifogásolta a katonai ügyész, hogy a II. rendű vádlottat az elsőfokú bíróság bizonyítottság hiányában felmentette a bűnsegédként kötelességzegéssel elkövetett vesztegetés miatt emelt vád alól. Az ítéletet a bíróság az I. rendű vádlott esetében tanúl és tanú2 tanúk vallomására alapította, és nem érthető, hogy ugyanezen vallomásokat a bizonyítékok mérlegelése körében a II. rendű vádlott vonatkozásában miért nem fogadta el. tanúl a bíróság előtti tanúvallomásában még azt is elmondta, hogy a II. rendű vádlott az

alkudozásban is részt vett, míg a tanú1, tanú2-testvérek mindketten a szembesítés során egyértelműen azonosították a II. rendű vádlottat. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás II. pontja megalapozatlan a megállapított tényekből további tényekre történő helytelen következtetés miatt. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg a II. rendű vádlott bűnösségét és ítélje pénzbüntetésre. A III. rendű vádlottal kapcsolatban kifejtette, hogy esetében az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek. A vele szemben alkalmazott próbára bocsátás intézkedés törvénysértően enyhe, így annak súlyosítását és pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.342/2022/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést mindhárom vádlott esetében kiegészítéssel tartotta fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet felülbírálata az I. és II. rendű vádlottak esetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján, míg a III. rendű vádlott esetében a Be. 590. § (10) bekezdése alapján teljeskörű. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Be. 698. § (1) bekezdés a) pont, ab) alpont szerinti tanácsban eljárva, a perrendi szabályok megtartásával az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben releváns bizonyítékok megismerésére törekedett, melynek keretében részletes adatszerzést folytatott. Azonban azok túlnyomó részét csak formálisan ismertette, tartalmilag nem vette értékelése körébe, hanem csak a parancsnok adatközlő levelének 2. pontját, valamint a 2017. május 17.-ére szóló 07/1001153. sorszámú menetlevél tartalmát ismertette részleteiben. Ezen hiányosság következtében az ítélet történeti tényállása II. pontját a Be. 592. § (2) a) és c) pontjai szerint részben hiányosan és iratellenesen állapította meg, amelyből a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjába ütközően hibás következtetést vont le arra vonatkozóan, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott személyéhez kapcsolhatóan nem állapítható meg, hogy az I. rendű vádlott korrupciós magatartása a jelenlétében és tudtával történt meg. Ez eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlottat tévesen felmentette az ellene emelt vád alól.

[6] A másodfokú ügyészség álláspontja szerint a részbeni megalapozatlanság a rendelkezésre álló szolgálati okmányok tartalma, valamint a másodfokú bíróság helyes következtetése útján orvosolható a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Hivatkozása szerint a szóba jöhető honvédségi "G" osztályú Mercedes-Benz gépjárművet az I. rendű vádlott alárendeltjei közül a II. rendű vádlott 2017. május 4-én, 11-én és 12-én vezette a útvonal1 útvonalon, míg a többi napon katona állományú személy sofőrként nem került feltüntetésre a menetokmányokon. Az I. rendű vádlott 2017. május 4-én szabadságon volt, míg 2017. november 11-én és 12-én együtt tartózkodott alegységénél a II. rendű vádlottal. Erre figyelemmel indítványozta a II. tényállási pont kiegészítését azzal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott 2017. május 11-én vagy 12-én Terhelt2 II. rendű vádlottal - a rendszám1 forgalmi rendszámú – MB G 270 típusú terepjárával közlekedve észlelték az alakulatuk gyakorlóterén engedély nélkül legeltetést végző tanúlt, akit tevékenysége miatt kérdőre vontak, majd az I. rendű vádlott azért, hogy az észleltekről jelentést ne tegyen előljáró parancsnokának – megszegve a 2015. VII. 7-én kelt H/649-98/2015. Számú munkaköri leírása 2b-a. pontjában foglalt intézkedési kötelezettségét – 400 ezer forint készpénzt kért tanúltól. Terhelt2 II. rendű vádlott mindezt észlelte, azonban az I. rendű vádlottat bűncselekmények kifejtésében nem akadályozta. Az eseményekről tanú1 – miután 2017 novemberében a kért vesztegetési összeget Terhelt1 I. rendű vádlottnak átadta – 2018 novemberében a hódmezővásárhelyi alakulat jogi és igazgatási részlegénél jegyzőkönyvezett

bejelentéssel élt. A tényállás kiegészítéssel egyidejűleg a másodfokú ügyészség az ítélet [8] és [9] bekezdéseinek értelemszerű mellőzését látta indokoltnak.

[7] A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I. és III. rendű vádlottak bűnösségére, azonban azt hiányosan minősítette, és tévedett a társtettesi minőségük megállapításakor, mert az I. és III. rendű vádlottak bűncselekményének helyes minősítése – a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában írtakra is figyelemmel – a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és figyelemmel a (2) bekezdés b) pont, bc) alpontjára a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette, amelyet az I. rendű vádlott bűnsegédként, míg a III. rendű vádlott tettesként követett el. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a mintegy 15 hónapnyi időben a csalási cselekmény négyszeri kifejtése megalapozza az üzletszerűség megállapítását. Kifogásolta a fellebbviteli főügyészség, hogy bár az I. tényállási pont tartalmazza, de a csalási magatartás eszközcselekménye értékelés nélkül maradt. A két vádlott közbizalom elleni bűncselekménye a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, melyet az I. rendű vádlott bűnsegédként, a III. rendű vádlott pedig tettesként követett el, melyekben ki kell mondani a vádlottak bűnösségét a másodfokú eljárásban. Szintén kifogásolta a másodfokú ügyészség, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott korrupciós bűncselekményét elmulasztotta kötelességsgegő módon elkövetettként minősíteni. Az I. rendű vádlottnak az ítélet [6] pontjában írt munkaköri leírása alapján jelentési intézkedési kötelezettsége volt, és ezek megszegése érdekében kért vesztegetési pénzt. Magatartása így törvényesen, a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint kötelességsgegéssel elkövetett vesztegetés elfogadásának büntettként minősül, míg a II. rendű vádlott bűnösségét ugyanezen bűncselekményben kell megállapítani, mint pszichikai bűnsegéd.

[8] A fellebbviteli főügyészség a büntetés kiszabása során az I. és III. rendű vádlottak javára indítványozta értékelni az okozott kár részbeni megtérülését, míg terhükre a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát, továbbá az I. rendű vádlottnál a többszörös halmazatot is. A II. rendű vádlott tekintetében enyhítő körülményként indítványozta értékelni a jó parancsnoki jellemzést, dicséreteit, a jelentékeny időmúlást, valamint, hogy négy eltartottról köteles gondoskodni, ugyanakkor súlyosító körülmény, hogy másik büntetőügyben hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt megrovásban részesült. Álláspontja szerint a katonai tanács indokolatlanul enyhe jogkövetkezményt alkalmazott, amikor az I. rendű vádlottal szemben pénzbüntetést szabott ki, míg a III. rendű vádlottat 2 évre próbára bocsátotta. A másodfokú ügyési érvelés szerint az I. rendű vádlott esetében a kiszabott pénzbüntetés érintetlenül hagyása mellett halmazati büntetésül, a Btk. 102. § (1) bekezdésének alkalmazása nélkül börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása indokolt. Katonai büntetésnek vele szemben nincs helye, mert szolgálati viszonya méltatlanság címén szűnt meg, amely rendfokozata egyidejű elvesztésével járt. A III. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésül, míg a II. rendű vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdése szerinti enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabását látta indokoltnak. Összességében indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete II. tényállási pontját egészítse ki, az ítélet [9] pontját, valamint a hozzá fűzött [33] pont szerinti indokolást mellőzze, majd az elsőfokú ítéletet a bűnösségi körülmények figyelembevételével a Be. 606. § (1) bekezdésének megfelelően változtassa

meg. Ennek során indítványozta, hogy az I. rendű vádlott I. tényállási pontban írt magatartását minősítse a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő, bűnsegédként, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás büntettének, valamint bűnössége megállapítása mellett, a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének, az ítélet II. tényállási pontjában írt korrupciós bűncselekményét a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadása büntettének és vele szemben halmazati büntetésül, a pénzbüntetés érintetlenül hagyásával, börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt azzal, hogy a büntetés esetleges végrehajtása esetén a vádlott a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a bűnösségét mondja ki a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében, és vele szemben – enyhítő rendelkezés alkalmazásával – pénzbüntetést szabjon ki. Terhelt3 III. rendű vádlott I. tényállási pontban meghatározott bűncselekményét. indítványozta a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás büntettének, valamint bűnössége megállapítása mellett, a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősíteni. Ezen vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

[9] Az I. rendű vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához eljuttatott fellebbezés indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta, és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és védencét mentse fel az ellene emelt vádak alól. Álláspontja szerint az I. rendű vádlott bűnössége kétséget kizáróan nem állapítható meg. Az I. tényállási pont kapcsán kifejtette, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás során még azt sem lehetett megállapítani, hogy a dóci lőtér tárcsázásával kapcsolatban az I. rendű vádlottnak volt-e bármilyen feladata, de az biztos, hogy az elvégzett munkákkal kapcsolatban jelentési kötelezettsége nem volt. Az is megállapításra került, hogy az alakulat katonái a tárcsázási munkálatokat nem a III. rendű vádlott helyett végezték el. Álláspontja szerint a tárcsázással kapcsolatban kihallgatott tanúk következetes vallomást nem tudtak tenni, időpontokra nem emlékeztek. Az I. rendű vádlott a bizonyítás során előadta, hogy a számlákat nem is mindig ő kérte, hanem – különösen az év végi számla tekintetében – az alakulat logisztikája. A 2018. októberi tárcsázással kapcsolatban utalt arra, hogy védenca a kérdéses időben nem is tartózkodott a laktanyában, mert vezénylésre került. A II. tényállási ponttal kapcsolatban a védő kifejtette azon álláspontját, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezen ítéleti tényállást a tanú1, tanú2-testvérek vallomására alapozta. Álláspontja szerint ezek a vallomások következetlenek, ellentmondásosak, a tanúk nem tudtak pontos időpontot megjelölni sem a pénz kérésére, sem annak átadására. A legfőbb ellentmondás azonban az a vallomásaikban, hogy kezdetben azt állították, hogy az I. rendű vádlott mindkét alkalommal a II. rendű vádlottal volt a tanyájukon, míg a tárgyaláson ebben már nem voltak biztosak. A védői álláspont szerint a tanú1, tanú2-testvérek vallomása csak annak megállapítására alkalmas, hogy több alkalommal beszéltek az I. rendű vádlottal, de nem vonható le olyan következtetés, hogy pénzt kért volna tőlük. Az a körülmény, hogy a tanú1, tanú2-testvéreknek nem volt engedélyük az alakulathoz tartozó földterületen történő legeltetésre, nem bizonyítja az I. rendű vádlottra nézve terhelő vallomásuk igazságtartalmát.

[10] A II. rendű vádlott védője a védenca terhére bejelentett ügyészi fellebbezés kapcsán kifejtette, hogy megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére, mérlegelésére a másodfokú eljárásban törvényes lehetőség nincs, ezért az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethet.

[11] A bizonyítási eljárás lefolytatását követően a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tárgyaláson eljáró képviselője a másodfokú ügyészi indítványban foglaltakat a dátumelírás helyesbítésével fenntartotta. Utalt arra, hogy az eljárás során becsatolásra került az I. rendű vádlott alakulata által kiállított parancs, mely szerint a vádlott 2018. szeptember 10-től 2018. október 26-ig vezényelve volt külföldi szolgálatra tervezett személyek szakkiképzése céljából. Ilyen módon az I. tényállási ponthoz kapcsolódó negyedik számla tekintetében cselekvősége nem állapítható meg, amely azonban a jogi minősítést nem érinti. A II. tényállási ponthoz kapcsolódóan utalt arra, hogy a gépjármű mozgásával kapcsolatos adatok ismertetését azért kérte az ügyészség, hogy bizonyítva legyen, hogy az érintett időszakban, tehát 2017 májusában volt olyan nap, amikor az I. és II. rendű vádlott is dolgozott, és az I. rendű vádlott a tanú1, tanú2-testvérek által megjelölt gépjárművet vezette. A tanú1, tanú2-testvérek az I. és II. rendű vádlottat azonosították, az általuk használt járművet is, így mindkét vádlott terhére megállapítható a bűncselekmény. A fellebbviteli főügyészség képviselője kifejtette azon álláspontját, hogy ebben az esetben nem felülmérlegelésről van szó, hiszen ezek a bizonyítékok formálisan ismertetésre kerültek az elsőfokú eljárásban, azonban az elsőfokú bíróság nem vont belőlük semmiféle következtetést. Erre figyelemmel indítványozta az elsőfokú ítélet II. tényállásának pontosítását és kiegészítését, valamint a tényállásban írt [9] bekezdés, valamint az indokolásban írt [33] bekezdés ítéletből történő mellőzését. Az I. tényállási pont kapcsán indítványozta a negyedik számla felhasználására vonatkozó tényállásrész mellőzését az I. rendű vádlott tekintetében. Összességében az I. tényállási pont kapcsán arra tett indítványt, hogy az I. rendű vádlott itt írt magatartásait a másodfokú bíróság minősítse a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő, bűnsegédként, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás büntettének, valamint a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének, melyben bűnösségét ki kell mondani. A II. tényállási résszel kapcsolatban arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a vádlott cselekményét minősítse a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadása büntettének, mely bűncselekmények miatt vele szemben halmazati büntetésül – pénzbüntetése érintetlenül hagyásával – szabjon ki a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdés alkalmazásával, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjában írt börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést azzal, hogy e büntetés esetleges végrehajtása esetén a Btk. 38. § (2) bekezdése szerint a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint a cselekmény korrupciós jellegére figyelemmel, és mert a vádlotti cselekmény a honvédség vagyonát érintette, I. rendű vádlott előzetes mentesítése fel sem merülhet.

[12] A fellebbviteli főügyészség a II. rendű vádlott tekintetében a módosított tényállás alapján arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság ezen vádlott bűnösségét állapítsa meg bűnsegédként, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadása

büntetésében. Az időmúlás és egyéb releváns körülmények miatt a másodfokú ügyészség enyhítő rendelkezés alkalmazása mellett pénzbüntetés kiszabására tett indítványt, figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint ezen vádlott a katonai szolgálatban megtartható. A III. rendű vádlott esetében a másodfokon eljáró katonai ügyész a vagyon elleni bűncselekmény jogi minősítésének megváltoztatására, annak üzletszerűen elkövetettként történt minősítésére tett indítványt, figyelemmel arra, hogy az elkövetési magatartás négy alkalommal, öt-hat havonta megismétlődött. A III. rendű vádlott tekintetében indítványozta bűnössége kimondását folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében is. Halmazati büntetésül pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

[13] Az I. rendű vádlott védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében mind az elsőfokú tárgyaláson megtartott perbeszédében, mind a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta. Utalt arra, hogy a jelen bizonyítási eljárás során két olyan bizonyíték merült fel, amely védence védekezését támasztja alá. Az a körülmény, hogy a negyedik számla kapcsán a bűncselekmény elkövetésére sor került, pedig ekkor védence nyilvánvalóan abban nem vehetett részt, azt bizonyítja, hogy az I. rendű vádlottnak semmi köze nem volt a számla kiállításához, csak postás szerepet töltött be. Ha történt csalás, az teljes egészében nélküle valósult meg. A korrupciós bűncselekmény kapcsán az I. rendű vádlott védője kifejtette azon álláspontját, hogy az elkövetési időpont kérdéses, a dokumentumok alapján nem azonosítható be, hogy 2017 májusában az I. és II. rendű vádlottak az érintett Mercedes terepjárával mikor utazhattak együtt a tanú1, tanú2-testvérek tanyájára. Ezen körülményre figyelemmel ezen tényállási pont tekintetében is védence felmentését indítványozta.

[14] A II. rendű vádlott védője a tárgyaláson megtartott perbeszédében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság védence tekintetében az elsőfokú bíróság felmentő ítéletét hagyja helyben. Utalt arra, hogy védence bűnösségét illetően két állítás és két tagadás áll egymással szemben, és más bizonyíték nincs. Az elsőfokú tárgyaláson a terhelő vallomásokot tekintve már komoly ellentmondások merültek fel. Ezeket értékelte az elsőfokú bíróság is és ezért hozott felmentő rendelkezést. A jelen eljárásban lefolytatott bizonyítás után a kétség továbbra is fennáll, annak ellenére, hogy a másodfokú bíróság megkísérelte eloszlatni ezt a kétséget. Az okirati bizonyítékok szerint 2017 májusában volt két időpont, amikor az I. és a II. rendű vádlott is dolgozott, és a II. rendű vádlott az érintett terepjárával közlekedett, azonban az okmányok szerint azon a napon nem volt utasa terhelt2 őrmesternek. Megállapítható azonban, hogy ugyanazon a napon másik sofőr is közlekedett ugyanazon az útvonalon, aki öt főt is szállított. Ilyen okirati bizonyítékok mellett a kétség nem oszlott el, így a II. rendű vádlottra vonatkozó felmentő rendelkezés helybenhagyásának van helye.

[15] Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában mindkét, a vádban terhére rótt bűncselekmény alóli felmentését kérte. A II. tényállási pont kapcsán utalt arra, hogy a tanú1, tanú2-testvérek nyilatkozataiban nincs semmi következetesség. Védekezése szerint az érintett területen nincs kiképzéstechnikai objektum, az csupán honvédségi kezelésű földterület, így neki azzal kapcsolatban semmiféle kötelessége vagy jogosultsága nem volt. Kifogásolta, hogy az érintett időszakból két menetlevél nem is került elő. Álláspontja szerint a hiányos okmányok semmit nem tudnak bizonyítani. Előadta, hogy kizárólag akkor volt kötelezettsége az adott földterülettel kapcsolatban, ha arra konkrétan utasították. Arra vonatkozóan azonban senki nem adott parancsot, hogy ellenőrizze az illegális legeltetést.

Soha nem kért és nem is kapott pénzt a tanú1, tanú2-testvérektől. Jellemző az ügyre, hogy a feljelentést követően a tanú1, tanú2-testvérek rögtön kaptak az alakulattól legeltetési engedélyt. Az I. tényállási ponttal kapcsolatban előadta, hogy 1995 óta ismeri a III. rendű vádlottat. Tény, hogy nem mindig akkor tárcsázott amikor a számla érkezett, de neki az ellenőrzéssel és az elszámolással kapcsolatban semmiféle felelősséget nem volt. A szakági vezető feladata volt az ellenőrzés. Elmondta, hogy ha tőle megkérdezték, hogy a III. rendű vádlott elvégezte-e a tárcsázást, akkor rákérdezett a III. rendű vádlottól, és ha azt mondta, hogy megcsinálta, akkor ő tovább jelentette. Jelentési kötelezettsége egyébként nem volt. 2018 őszén el volt vezényelve, ezért az utolsó számlához semmi köze nem lehetett. Az I. rendű vádlott utalt arra, hogy egy beosztotti bejelentés alapján indult ellenük eljárás, és eleve az elítéltetésük volt a cél.

[16] A II. rendű vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt, nem vett részt pénz kérésében, és 2017 májusában egyik napon sem szállította az I. rendű vádlottat a Mercedes terepjárával.

[17] Az ügyészi fellebbezés, valamint az I. rendű vádlott és védője fellebbezésének tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdései alapján teljeskörű. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[18] A korrupciós bűncselekmény miatt is folyamatban lévő büntetőügyben az elsőfokú bíróság eredetileg a Be. 698. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjában írt rendelkezést megsértve, katonai ülnökök nélkül folytatta le az előkészítő ülést, majd a mulasztást észlelve az előkészítő ülést ülnökök bevonásával megismételte. Ennek során a bűnösségüket el nem ismerő I. és II. rendű vádlottakat nyomban részletesen kihallgatta, a III. rendű vádlott beismerését azonban nem fogadta el. Ezt követően azonnal áttért a tárgyalásra. A vádlottak a tárgyalás keretében az előkészítő ülésen tett vallomásaikat fenntartották. Az elsőfokú bíróság a Be. 506. § (3)-(6) bekezdéseiben foglaltak szerint az előkészítő eljárás keretében bizonyítást nem vehetett volna fel, az I. és II. rendű vádlottakat érdemben nem hallgathatta volna ki. Erre a tárgyalás keretében lett volna lehetősége. Megállapítható ugyanakkor, hogy a katonai tanács ezzel nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Egyébként a törvényszék katonai tanácsa az egyéb eljárási szabályokat betartotta, az előkészítő ülés és a tárgyalás során a vádlottakkal és tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott, és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt módon tette a bizonyítás anyagává.

[19] Az ügyészségnek a II. rendű vádlott tekintetében a bűnösség megállapítására irányuló fellebbezése alapos.

[20] Az elsőfokú bíróság a tényállást az I. és II. rendű vádlottak tekintetében mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során részletes bizonyítási eljárást folytatott le, a bizonyítékok értékelését elvégezte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. tényállási pont tekintetében az I. rendű vádlott következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint telefonon kérdezte meg a III. rendű vádlottat, hogy elvégezte a munkát, majd ezt vagy telefonon vagy személyesen tanú3nak megerősítette.

[21] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács részben megalapozatlanul, a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai szerint, tehát részben iratellenesen, részben helytelen ténybeli következtetés útján állapított meg az I. rendű vádlott tekintetében az I. tényállási pontban terhelő történeti tényállást. tanú3 tanúvallomásában a III. rendű vádlott által kiállított számla érkezését, valamint megerősítését az I. rendű vádlottal egyezően adta elő. Amikor megkapta a számlát, akkor az I. rendű vádlottól kért megerősítést abban a tekintetben, hogy megtörtént-e a teljesítés. A III. rendű vádlott az előkészítő ülésen beismerte a bűncselekmény elkövetését, azzal, hogy az I. rendű vádlott telefonos érdeklődésére neki „hazudott”, valótlanul azt mondta, hogy a munkát elvégezte. A lőtéren szolgálatot teljesítő, és tanúként kihallgatott személyek sem állították azt, hogy a tárcsázást a III. rendű vádlott helyett végezték. Ezt esetenként végezték, amikor annak szükségessége felmerült. Az I. és III. rendű vádlottak vallomásai egymást alátámasztják, és azokat egyéb bizonyítékok nem cáfolják. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet I. tényállási pontját, az ítélet [7] bekezdésében a Be. 593. § (1) bekezdését c) pontja alapján megváltoztatja, és azzal egészíti ki, hogy „A III. rendű. vádlott által vállalt, de valójában el nem végzett tevékenység teljesítésének igazolása körében az I. rendű vádlott telefonon történő érdeklődésére Terhelt3 III. rendű vádlott valótlanul azt mondta, hogy a munka elvégzésre került. Ennek alapján terhelt1 főtörzsőrmester I. rendű vádlott tanú3nak – érdeklődésére – a munkák elvégzéséről tett jelentést.” Az ezzel ellentétes tartalmú megállapításokat mind a tényállásból, mint az ítélet indokolásából a másodfokú bíróság mellőzi.

[22] A II. tényállási pont tekintetében az I. rendű vádlott tagadta a bűnösségét. Védekezése szerint a munkaköri leírása alapján a gyakorlóterek vonatkozásában nem volt semmilyen kötelezettsége, legfeljebb esetileg kapott feladatot. Ennek keretében többször járt a tanú1, tanú2-testvérek tanyáján, őket ismerte, de tőlük pénzt soha nem kért és nem is fogadott el. A II. rendű vádlott szintén tagadta a vádiratban terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint a Mercedes terepjárával többször szállította az I. rendű vádlottat, a tanú1, tanú2-testvérek tanyájára is, de ezzel a járművel más is közlekedett, az I. rendű vádlottat szállítva, ugyanerre a helyre is. Nem volt azonban jelen olyan alkalommal a tanú1, tanú2-testvérek tanyáján amikor az I. rendű vádlott tőlük pénzt kért, vagy kapott volna.

[23] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. tényállási pont tekintetében az I. rendű vádlott védekezésével szemben a tanú1, tanú2-testvérek tanúvallomásait, valamint a rendelkezésre álló, illetve általa beszerezett okirati bizonyítékok alapján terhelő történeti tényállást állapított meg. A törvényszék katonai tanácsa ítélete [15]-[18], [25]-[27], valamint [31] és [32] bekezdéseiben értékelte az I. rendű vádlottat érintően az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I. rendű vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

[24] Az elsőfokú bíróság azonban ítélete [9] bekezdésében megalapozatlanul rögzítette, hogy az az eljárás során kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy az I. rendű vádlott alárendeltjével, Terhelt2 II. rendű vádlottal ment gyakorlótértte a pénzkérésre alkalmával, és hogy I. rendű vádlott Terhelt2 II. rendű vádlott jelenlétében kérte a jogtalan előnyt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerint az általa megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. tanú1 és tanú2 tanúk az eljárás során következetesen tették meg vallomásaikat, és ezen vallomásaik egymást is alátámasztották. tanú1 tanú ténylegesen önmagára nézve is terhelő vallomást tett, amikor az I. és II. rendű vádlottakra terhelően vallott. A tanú1, tanú2-testvérek a szembesítés során is fenntartották a terhelő vallomásban előadottakat. Megállapítható, hogy vallomásaik a lényeges körülmények tekintetében mindvégig következetesek voltak, olyan közvetlen bizonyítékot jelentettek a II. rendű vádlott bűnössége tekintetében, amelyet a közvetett bizonyítékok sem cáfoltak. Az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott felmentését eredményező tényállást arra alapozta, hogy a nyomozás korai szakaszában a tanúk nem számoltak be a II. rendű vádlottnak a jelenlétéről a tanú1 és az I. rendű vádlott között kötött jogellenes megállapodás idején, továbbá arra, hogy az I. rendű vádlottat nemcsak a II. rendű vádlott, hanem más gépjárművezető is szállította tanú1, tanú2-testvérekhez, így felmerülhet, hogy a tanúk tévedtek terhelt2 István személyét illetően.

[25] A másodfokú bíróság tárgyalásra tért át, melynek során ismételten kihallgatta tanú1 és tanú2 tanúkat. A tanúk vallomásaikban korábbi, a II. rendű vádlottra nézve is terhelő vallomásaikat fenntartották, és egyértelműen nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy a II. rendű vádlottat személyében azonosítva tettek rá terhelő tartalmú vallomást, nem általában az I. rendű vádlott katona állományú gépkocsivezetőjéről nyilatkoztak. A fellebbviteli főügyészség képviselőjének indítványára ismertetett iratok nem cáfolták a tanú1, tanú2-testvérek vallomásait, azok alapján megállapítható, hogy 2017 májusában volt olyan időpont, amikor a II. rendű vádlott az ítéletben hivatkozott Mercedes terepjárót vezette, és az adott napon az I. rendű vádlott is dolgozott, tehát az ismertetett iratok az elkövetés lehetőségét nem zárták ki. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a II. tényállási pontból annak [9] bekezdését mellőzte, és a tényállást annyiban változtatta meg, hogy „2017 májusában az I. rendű vádlott Terhelt2 II. rendű vádlottal együtt jelent meg a tanú1, tanú2-testvérek tanyáján, és a II. rendű vádlott jelenlétében kért jogtalan előnyként 400.000 forintot tanúltól, és egyezett meg vele annak átadásában.” A másodfokú bíróság az ítélet indokolásából is mellőzi az ezzel ellentétes megállapításokat.

[26] A másodfokú bíróság által a fentiek szerint megváltoztatott tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. A másodfokú bíróság az I. rendű vádlottnak a tanú3 tanúkénti ismételt kihallgatására irányuló indítványát elutasította, a tanú mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson részletesen kihallgatásra került, további kihallgatásától már semmiféle eredmény nem volt várható.

[27] Az I. rendű vádlott felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések részben alaposak. Az ügyészségnek a II. rendű vádlott bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezése, valamint a III. rendű vádlott bűnösségének további bűncselekményben történő megállapítására irányuló indítványa alapos.

[28] Az ítéltábla katonai tanácsa az előzőekben rögzítetteknek megfelelően az I. tényállási pontban írt tényállást megváltoztatta. A III. rendű vádlott vallomására figyelemmel, nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy az I. rendű vádlott tudata átfogta azt, hogy a III. rendű vádlott a tárcsázási munka el nem végzésével, de arról számla kiállításával az alakulatot megtévesztve kárt okoz. A III. rendű vádlott nyilatkozata szerint magát az I. rendű vádlottat is megtévesztette, felé is valótlan közlést tett a munka elvégzését illetően. A fenti körülményre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa Terhelt1 I. rendű vádlottat az ellene a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás vétsége miatt emelt vád alól – a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján, bizonyítottság hiányában – felmentette.

[29] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás bevezető részében rögzítette, hogy az I. rendű vádlottnak munkaköri beosztása alapján milyen kötelezettségei voltak. A tanúk maguk is nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy a környékbeli gazdák felé az alakulat részéről ténylegesen az I. rendű vádlott látott el egyfajta kapcsolattartói, közvetítői feladatot. Beosztásából, feladatköréből adódóan terhelt1 főtorzsórmester tisztában volt azzal is, hogy a II. tényállásban írt időszakban a gazdák részére nincs a legeltetésre vonatkozóan engedély kiadva az alakulat részéről. Ténylegesen erre tanúl figyelmét fel is hívta, és utalt arra, hogy az alakulat vezetése felé jelenteni fogja a jogellenes legeltetést. Éppen ezen jelentési kötelezettsége megszegését helyezte kilátásba jogtalan előny érdekében. Nem kétséges, hogy az I. rendű vádlott magatartásával a terhére rótt bűncselekmény súlyosabban minősülő alakzatát valósította meg. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa Terhelt1 I. rendű vádlott korrupciós bűncselekményét a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadása büntettének minősítette.

[30] Az I. tényállási pontban írt történeti tényállás megváltoztatására figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett vesztegetés elfogadása büntettében. A II. rendű vádlott, az I. rendű vádlott közvetlen beosztottjaként végig jelen volt, amikor Nagy főtorzsórmester tanúltól a kötelessége megszegéséért jogtalan előnyt kért, illetve amikor annak átadásában az érintett személyek megállapodtak. Jelenléte szándékerősítően hatott az I. rendű vádlottra, hiszen katonaként, Nagy főtorzsórmester beosztottjaként tisztában volt a megállapodás jogellenes voltával, azzal, hogy bűncselekmény észlelése esetén neki is jelentési kötelezettsége áll fenn. I. rendű vádlott magatartását nem kifogásolta, nem hívta fel figyelmét annak jogellenességére, inkább az alkufolyamatba maga is bekapcsolódva, segítette előljáróját.

[31] A másodfokú bíróság osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványát arra vonatkozóan, hogy a III. rendű vádlott I. pontban írt cselekménye további

bűncselekményként, hamis magánokirat felhasználásaként is minősülhet. Mind a vádirat, mind az ítélet történeti tényállása tartalmazza, hogy a III. rendű vádlott úgy küldött számlát a megrendelő alakulatnak, hogy az annak alapjául szolgáló munkát nem végezte el. Ez a bűncselekmény a III. rendű vádlott terhére megállapított csalási cselekmény eszközcselekménye volt. A bűncselekmény azonos jogviszonyra vonatkozó 4 darab számla félévenkénti megküldésével valósult meg, ezért a másodfokú bíróság terhelt³ III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében is. A másodfokú bíróság nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség azon indítványával, hogy a III. rendű vádlott vagyoni elleni bűncselekményét üzletszerűen elkövetettként kell minősíteni. A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában foglaltak szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. tényállási pontban írt, a III. rendű vádlott részére négy alkalommal, félévenként befolyó kb. 60 ezer forint körüli összeg a rendszeres haszonszerzés fogalmát nem meríti ki, és abból különösen nem lehet következtetést levonni arra, hogy a III. rendű vádlott életformájához tartozott volna a vagyoni elleni bűncselekmény elkövetése, vagy akár rendszeres jövedelem kiegészítésként követte volna el a cselekményeket.

[32] Az ügyészségnek az I. rendű vádlott tekintetében a kiszabott büntetés súlyosítására, míg a II. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezése alapos.

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletében az I. rendű vádlott tekintetében alapvetően helytállóan tárta fel a büntetéskiszabási körülményeket. Mellőzni kellett azonban a súlyosító körülmények köréből a folytatólagos elkövetést, hiszen az a felmentéssel érintett bűncselekményhez kapcsolódott, míg nyomatékosabban kellett értékelni a bekövetkezett időmúlást, hiszen az elsőfokú ítélet meghozatalától a másodfokú elbírálásig mintegy háromnegyed év eltelt. A III. rendű vádlott esetében szintén a bekövetkezett időmúlást kellett nagyobb súllyal figyelembe venni az enyhítő körülmények körében.

[34] A másodfokú bíróság a II. rendű vádlott tekintetében enyhítő körülményként értékelte a bekövetkezett jelentős időmúlást, a bűnsegédi elkövetői minőségét, a jó parancsnoki jellemzését, és azt, hogy négy gyermek eltartásáról gondoskodik.

[35] Az I. rendű vádlottal szemben a halmazati szabályok figyelmen kívül hagyásával kellett büntetést kiszabni, ezért az arra történő utalást a másodfokú bíróság mellőzte. A korrupciós bűncselekmény súlyosabb minősítésére figyelemmel azonban a büntetés kiszabása során az egytől öt évig terjedő szabadságvesztés büntetés volt az irányadó. Az enyhítő körülmények nagy számára figyelemmel a másodfokú bíróság az I. rendű vádlott büntetését az adott bűncselekményre előírt büntetési tétel minimumában meghatározva 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre súlyosította a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján. A haszonszerzés miatt elkövetett bűncselekményre figyelemmel az I. rendű vádlottal szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján nem volt mellőzhető a pénzbüntetés kiszabása, ezért a

másodfokú bíróság öt 200 napi tétel, napi tételenként 1000 forint pénzbüntetésre is ítélte a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján. A törvénnyel még eddig összeütközésbe nem került I. rendű vádlott esetében a másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdései alapján 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján úgy rendelkezett, hogy az I. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, amennyiben a szabadságvesztés végrehajtását rendelnék el.

[36] A másodfokú bíróság a II. rendű vádlott esetében a bűncselekmény bűnsegédi minőségben történő elkövetésére figyelemmel lehetőséget látott a Btk. 82. § (3) bekezdése alapján pénzbüntetés kiszabására. Ezért öt 250 napi tétel, napi tételenként 1000 forint, összesen 250.000 forint pénzbüntetésre ítélte a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján. A 250 napi tétel tükrözi a cselekmény tárgyi súlyát, míg a napi tétel összege igazodik a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz. A másodfokú bíróság a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján az I. és II. rendű vádlottak pénzbüntetése vonatkozásában rendelkezett azok meg nem fizetése esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásukról.

[37] A III. rendű vádlott részéről ugyan bűnhalmazat valósult meg, azonban a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak vele szemben az alkalmazott intézkedés súlyosítását. III. rendű vádlott már az előkészítő ülés során beismerő vallomást tett, az okozott kárt részben jóvátenni igyekezett a 2018. évi utolsó tárcsázás pótlásával, így vele szemben a másodfokú bíróság nem látta szükségesnek pénzbüntetés kiszabását.

[38] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa egyetemlegesen kötelezte az I. és III. rendű vádlottakat kártérítés és eljárási illeték megfizetésére. Az I. rendű vádlottal szemben az ezen rendelkezéshez kapcsolódó tényállási pont tekintetében felmentő rendelkezés született, így Terhelten vonatkozásában a polgári jogi igény, valamint eljárási illeték megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést mellőzni kellett. A másodfokú eljárás során a II. rendű vádlott is elítélésre került, ezért az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget egyetemlegesen az I., II. és III. rendű vádlottaknak kell viselnie a Be. 574. § (1) és (4) bekezdései alapján.

[39] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[40] A másodfokú bíróság az I. és II. rendű vádlottakat egyetemlegesen kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült 21.675 forint bűnügyi költség megfizetésére a Be. 574. § (1) és (4) bekezdései alapján, figyelemmel arra, hogy ez a bűnügyi költség kizárólag az őket érintő tényállási pont tekintetében merült fel.

[41] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest 2023. január 13.

Dr. Török Zsolt dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k. előadó bíró	Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró
--	--

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.123/2021/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.31/2022/11. számú ítélete folytán Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2023. január 13.

Dr. Török Zsolt dandártábornok s.k.
a tanács elnöke